

مزامیر

خوشا بحال کسانى كى خودا شریعت قوبیل دأریدی

۱ خوشا بحال کسی كى شروز آدمان امرأ مشورت نوكونه
و گوناھكاران رآه دونبال نیشه
و اوشانى امرأ كى همه چى مسخره كونیدی، نشست
و برخاست نوكونه

۲ بلكى اون میل و رغبت خوداوند شریعت ایسه
و اون دیل و فكر شبنده روز دربارہى خوداوند تعلیم*
تفكر كونه.

۳ اون ایتأ درختى مآنه كى روخان کنار بكاشته نہه
و خودش وخت، خو میوهى فده
و اون ولگان هیوخت پڑمرده نیبه
و هر كاری كى كونه، عاقبت به خیر به.

۴ اما شروز آدمان اطو نی بییدی.

اوشان، كاه و كولوش مآنیدی كى باڈ امرأ پراكنده بییدی.

۵ هن وسى شروز آدمان، خوداوند داوری موقع نتأنیدی تاب بأورید
و هطویم نه گوناھكاران، خورم آدمان امرأ.

۶ خوداوند، خورم آدمان زندگی جا مواظبت كونه
ولى شروز آدمان آخر عاقبت هلاكت و نابودی ایسه.

* ۲:۱ زبان عبری دورون هو كلمه یی ایسه كى پنج فصل اول كیتاب موقدس ره ایستفاده بوبوسته (ینی تورات) ولی آ
جمله میان ویشتر معنی تعلیم دهه.

او پادشاهی کی خودا اینتخاب بوکوده

۱ چى وسى قومآن شورش کونیدی؟
 چره مردومان بی خودی نقشه کشیدی؟
 ۲ پادشایان، زیمین سر ویریزی
 و حاکمان شور و مشورت کونیدی
 به ضد خوداوند و اون مسیح.*
 ۳ اوشان گیدی: «بأیید خودمان اوشان لافندان جا نجات بدیم
 و اوشان زنجیلان جا آزاد کونیم!»

۴ خوداوند کی آسمان جور نیشته، خنده کونه
 و اوشان رخشن گیره.
 ۵ بزین غیظ امرأ اوشان مره گب زنه
 و خشم امرأ اوشان ترسانه.
 ۶ خودا گه: «من می پادشای قرار بدم
 می موقدس کوه، صهیون سر.»

۷ و هسه خوداوند حکم و آگویا کونم:
 اون مر بوگفته: «ایمروز تو می پسر ایسی
 و من تی پتر.

۸ می جا بخوآه، من ملتآن تی ارث و میراث چاکونم
 و چار طرف زیمین تی شین به.
 ۹ آهینی عصا امرأ اوشان ایشکنی
 و هطویم کوزه گر کوزه مانستن، اوشان خورد کونی.»

۱۰ هسه دِ عاقل بیید، ای پادشایان،
 و شیمی چومان واز کونید، شومانی کی زیمین سر حکم
 کونیدی.

۱۱ خوداوند ترس امرأ عیبادت بوکونید

و هَطویم ترس و لرز مره شادی بوکونید.
 ۱۲ پسر ماچی بدید نوکونه اون غیظ گیره
 بزین رأ دورونی هلاک بید،
 چره کی اون ایدفعهیی به خشم آیه.
 خوشا به حال همهئ اوشانی کی اون پناه بریدی.

خوداوندا جا کومک خواستن

داوود مزبور هو موقعی کی خو پسر، آبشالوم جا بوگور وخته بو.

۱ خوداوندا، چقدر زیادیدی می دوشمنان،
 خیلی یان به ضد من ویریزیدی.
 ۲ خیلی یان دربارہئ من اطو گب زیدی:
 «خودا ورجه هیچ نجاتی اون ره ننه.» سیلاه*

۳ ولی تو، آی خوداوندا، جه هر طرف می سپر ایسی،
 تو می جلال ایسی و مر سربولند کونی.
 ۴ خوداوندا فریاد امرأ دوخوادم
 و اون خو موقدسن کوه جا مر جواب بده. سیلاه

۵ من بوخوفتم و وأخواب شوم،
 دوواره ویریشتم، چونکی خوداوندا می جا مراقبت کونه.
 ۶ هیزاران نفر جا نترسم
 اوشانی کی جه هر طرف می دور و ور بیگفتیدی.
 ۷ خوداوندا، ویریز!
 آی خودا، مر نجات بدن،
 چونکی تو، توما می دوشمنان دیمان کشیده زنی،
 و شرور آدماں گازان ایشکنی.

* ۲:۳ معنی این کلمه که بارها در کتاب مزامیر به کار رفته است، روشن نیست ولی احتمالاً اصطلاحی مربوط به موسیقی یا مراسم نیایشی است.

۸ خوداوندہ کی نجات دہہ۔

خوداوندا، تی برکت تی قوم رہ بہہ۔ سِلاہ

سختی یانِ موقع کومک خواستن

پیلہ رھبڑوسی کی سرود خوانان ہیدایت کونہ۔ داوود مزمور۔ سازانی مرہ کی سیم داریدی۔

۱ ای خودایی کی می حق فیگیری،

او وخت کی تر دوخوانم، بہ می داد فارس۔

گیرفتاری جا مر آزاد کودی۔

مر لطف بوکون و می دوعای گوش بدن۔ سِلاہ

۲ ای اینسان زاکان، تا کی می عیزت، ذیلت و خواری بہ حساب آہ؟

تا کی باطیل کاران دوس داریدی و دغل و دورغ دونبال

ایسیدی؟ سِلاہ

۳ وستی بدانید کی خوداوند خودش رہ، مؤمن آدمان سیوا بوکودہ،

وختی یم کی اون دوخوانم، خوداوند ایشنہ۔

۴ وختی شمر غیظ گیرہ، گوناہ نوکونید؛

وختی خوفتن دریدی، شیمی دیل دورون فکر بوکونید و

ساکت پیسید۔ سِلاہ

۵ خورم قربانی یان تقدیم بوکونید،

بزین خوداوند توکل بوکونید۔

۶ خیلی یان گیدی: «کیسہ کی امر حبی بوکونہ؟»

خوداوندا، تی دیم نور، امر بتابان۔

۷ تو شادی می دیل دورونی بنہیی،

ویشر جہ او وختانی کی گندم و تازہ شراب اوشان رہ

زیاد بہ۔

۸ سلامتی مرہ خوسم و آخواب شم

چونکی فقط تو، آی خوداوند، وئلی کی من امنیت
دورون زندگی بوکونم.

مَر به تی خورم رأیان هدایت بوکون

پیلہ رهبِر وِسی کی سرودِ خوَأَنَآَنَ هیدایت کونہ. داوودِ مزمور. ساژ نی مرہ.

۱ آی خوداوند، می گبَانْ گوش بدن

می نالہی توجّه بوکون.

۲ ای تو کی می خودا و می پادشاه ایسی،

می ایجگرہ صدایِ گوش بدن،

چونکی تی ورجہ دوعا کونم.

۳ خوداوند، صُبْ سر می صدایِ ایشنوی،

خروسِ خوَأَنَآَنَ وخت می خوَأَستہ یَانْ تی حوزور آورم

بَزین تی رافا ایسم.

۴ تو خودایی نی یی کی شرارتِ دوس بدآری؛

بدی تی ورجہ جاجیگایی نآرہ.

۵ اوشانی کی فقط خوشآنْ قوبیل دآریدی نتآنیدی تی چومآنْ جُلُو بيسید.

تو ہمہی بدکارآنْ جا نفرت دآری.

۶ دوروغ گویانْ ہلاک کونی.

خوداوند جہ کسانِی کی خون فوکونیدی و دغلباز و

دوروغ گو ایسیدی، نفرت دآرہ.

۷ اَمَّا من تی محبتِ زیادی وِسی تی خانہ دورون ایم

و ترس و احترامِ امرأ، تی موقدّسْ معبدا طرف عیادت

کونم.

۸ آی خوداوند، می دوشمنآنْ وِسی، مَر به تی خورم رأیان هدایت بوکون،

و تی راستِ رأیِ مرہ هموار کون.

۹ چونکی اوشانْ زبانْ سر حقیقت نچرخہ،

خوشاَنَ باطینَ دورون خورم آدماَنَ ہلاکتَ رہ نقشہ کشیدی.

اوشاَنَ گولی یم واز بوستہ قبرِ مانہ
و خوشاَنَ چرب زبانی امرأ دیگرانَ گول زنیدی.
۱۰ خودایا، اوشاَنَ گونایانَ بہ حساب بأور،
بہ کی خوشاَنَ نقشہ یانَ وسی زیمین بوخوکید.
جہ ا خاطر کی زیاد نافرمانی کونیدی، اوشاَنَ جہ خودت دور کون،
چونکی بہ ضد تو ویریشتیدی.

۱۱ ولی اوشانی کی تر پناہ اوریدی ہمہ تان شاد ببید،
و تا ابد شادی مرہ آواز بخوانید.
تی سایہ جیر اوشانَ حفظ بوکون
تا اوشانی کی تی نام دوس داریدی، تی وسی شادی
بوکونید.

۱۲ چونکی تو، آی خوداوند، خورم آدماَنَ برکت دیھی
و اوشاَنَ تی لطفَ امرأ ایتا سپرَ مانستن جہ ہر طرف
موحافظت کونی.

پریشانی موقع دوعا کودن

پیلہ رھبرِ وسی کی سرود خوانانَ ہدایت کونہ. داوود مزمور. سازانی مرہ کی ہشت تا سیم دریدی.

۱ آی خوداوند، خشمَ امرأ مرَ بازخواست نوکون
و تی غیظَ امرأ مرَ تنبیہ نوأ کودن.

۲ خوداوندا، مرَ لطف بوکون چونکی دِ مرہ جان و رمقی نمائستہ؛

آی خوداوند، مرَ شفا بدن، چونکی می خاشاَنَ دردِ جا

ایشکفتن دریدی.

۳ می روح بد جوری پریشانہ

ولی، آی خوداوند، تا کی؟

۴ خوداوندا، واگرد بیا و می جانِ خلاص کون؛

تی محبتِ وسی مرَ نجات بدن.

۵ چونکی بمرده آدم نتانہ تر یاد بأورہ.

کيسه کي بتانه مورده يان دنيا دورون تر ستايش بوکونه؟

۶ ناله زئن جا خسته يم.

هر شب مي رختخواب آرسو مره پور کونم،
و مي تخت خواب گريه امرأ هيست کونم.

۷ مي چومان غم و غورصه جا کم سو بوبوستيد
و تومام مي دوشمنان وسي تار بوستيد.

۸ اي تومام بدکاران، مي جا دور بيد،

چونكي خوداوند مي گريه صدای گوش بده.

۹ خوداوند مي ايلتماس بيشنوسته،

خوداوند مي دوعاي قوبيل كونه.

۱۰ مي دوشمنان همه تان خجالت زده و بد جور پريشان احوال بيدی؛

اوشان خوشان روي واگردانیدی شیدی و ايدفعه يی

خجالت زده بيدی.

تر پناه اورم

داوود مزبور خوداوند ره، کوش گبان وسي کي بنيامين قبيله شينه.

۱ اي يهوه، مي خودا، تر پناه اورم؛

مر جه همه ي او کساني کي مر دونبال کونیدی، نجات

بدن و خلاص کون،

۲ نوکونه کي شير مانستن مر تیکه تیکه بوکونید

و مي جان تیکه پاره کونید و کسی نيسه کي مر نجات

بده.

۳ اي يهوه، مي خودا، اگر گوناه بوکودم

و مي دسان ظلم جا آوده بوبوسته،

۴ اگر مي رفیق حبی ي بدی امرأ جواب بدم،

و مي دوشمن مال و منال ناحق غارت بوکودم،

۵ پس وھل دوشمن مَرّ دونبال کونہ و مَرّ فارسہ؛
 وھل می زندگی یّ زیمین سر نابود کونہ و می جان بگیل
 کونہ. سلاہ

۶ آی خوداوند، تی خشم مرہ ویریز
 و می دوشمنان غضب کونڈن جُلُو بیس.

می وسی ویریز،

ای کسی کی عیدالت حکم بوکودی.

۷ وھل تومام قومان تی ورجہ جمع بید
 و تو، تی بوجور جاجیگاہ دورون بینیش.

۸ خوداوند مردومان داوری کونہ.

آی خوداوند، می درستکاری وسی بہ می داد فارس،

جہ خاطر کی می دیل و زبان ایتایہ.

۹ آی خودایی کی عادل ایسی،

و دیلان و فکران جا و آخبری،

شروز آدمان شرارت جہ بین بیر،

درستکار آدمان پابرجا بوکون.

۱۰ می سپر خودایہ

کی راست دیلان نجات دہہ.

۱۱ خودا داور عادل ایسہ،

خودایی کی ہمہ تا روز اون غیظ گیرہ.

۱۲ اگر کسی توبہ نوکونہ، خودا

خو شمشیر تیج کونہ

و خو کمان فکشہ و آمادہ کونہ،

۱۳ اون ضد آدم کوش سلاح یان تہیہ کونہ

و آتشی تیرانم چاکونہ.

۱۴ تی حواس بمانہ او کسی کی شرارت امرأ شکم اوسدہ

فیتنه مره حامله بوبوسته،
 بزین دوروغ زایه.
 ۱۵ چاله کنه و اون جولف کونه
 و دکفه هو چاه دورون کی خودش بکنده بو.
 ۱۶ اون فیتنه واگرده خودشن سر
 و اون ظلم و ستم اون سر تان خوره.

۱۷ خوداوند اون عیدالت و سی شکر کونم
 و موتعال خوداوند نام ستایش کونم.

خوداوند جلال و عظمت

پيله رهبر و سی کی سرود خوانان هیدایت کونه. ایتا گوشه ی موسیقی «گیئت». داوود مزموور.

۱ ای یهوه، امی سرور،
 چی عظمتی داره تی نام تو مامی زیمین سر!
 تو تی جلال آسمانان جور قرار بدیی.
 ۲ تی دوشمنان و سی
 کوچه جاقلان و شیرخوز زاکان زبان امرأ حمد و ستایش*
 بنا بوکودی،
 تا کی دوشمنان و اوشانی کی خواستید اینتقام
 فیگیرید، ساکت کونی.

۳ وختی تی آسمان فندرم
 کی تی دسان مره چاکوده بوبوسته،
 و ماه و ستاره یانی کی تو قرار بدیی
 ۴ گمه: اینسان چیسه کی تو اون ره فکر کونی
 و بنی آدم کی اون توجه کونی؟

* ۲:۸ ترجمه ی یونانی «هفتادتنان» آ کلمه ی ستایش معنی بوکوده و متن عبری دورون «قوت» بینویشته بوبوسته.

۵ تو اون ايتاً پيچه بيچيرتر جِه فرشته يان * چا كودي
 و تاج جلال و احترام اون سر بنه يي.
 ۶ اختيار چيزاني كي تي دس مره خلق بوكودي، اون فده يي
 و همه چي اون پا جير بنه يي:
 ۷ توما م گاب و گوسفندان
 و هطويم صارا جانوران،
 ۸ آسمان پرنده يان،
 دريا ماهي يان
 و هر موجودي يم كي دريا دوروني دواره.

۹ اي يهوه، امي سرور
 چي عظمتي داره تي نام تومامي زيمين سر!
 خودا عيدالت مره داوري كونه

پيله رهبر وسي كي سرود خوانان هيداييت كونه. «موت لپن» آهنگ مره. داوود مزمور.
 ۱ تر، اي خوداوند، تومامي مي ديل و جان مره شكر كونم؛
 تومامي تي عجيب كاران اعلام كونم.
 ۲ تي وجود وسي شادي و خوشحالي كونم؛
 تي نام، اي خوداي متعال، ستايش كونم.

۳ وختي كي مي دوشمنان به عقب واگرديدي،
 بزین تي ورجه نتانیدی خوشان پا سر بيسيد و هلاک
 بیدی.

۴ چونكي تي حوكم مي وسي عيدالت و اينصاف مره بو؛
 تو تي تخت پادشاهي سر نيشته يي و عيدالت مره يم
 داوري بوكودي.

۵ قومان توبيخ بوكودي و شرور آدمان جِه بين بردي؛
 اوشان نام محو كودي تا آخر دنيا.
 ۶ دوشمن تا ابد نابود بوسته،

اوشانْ شہرانْ جہ ریشہ بکندی؛
اوشانْ نام اویر بوسستہ.

۷ اما خوداوند خو تخت سر نیشتہ تا ابد؛
خو تخت داوری کودنْ وسی برقرار بوکودہ.

۸ اون، دونیای عدلْ امرأ حکم کونہ،
و قومآن اینصاف مرہ داوری کونہ.

۹ خوداوند، ستم بیدہ آدمآن رہ ایتا بولند قلعه ایسہ
ایتا جان پناہ سختی یانْ موقع.

۱۰ اوشانی کی تی نام شناسیدی تر توکل کونیدی،
چونکی، آی خوداوند، اوشانی کی تی دونبال گردیدی
بہ حال خودشان ننه یی.

۱۱ خوداوند کی صھیون دورون خو تخت سر نیشتہ، ستایش بوکونید!
و اون کارآن قومآن میانی اعلام بوکونید.

۱۲ چونکی خوداوندہ کی خون اینتقام فیگیرہ، ستم کش آدمآن بہ یاد آورہ؛
اوشان ایجگرہ صدای فراموش نوکونہ.

۱۳ آی خوداوند، مر لطف بوکون

تو کی مر مرگ دروازہ یان جا نجات دہی،

اذیت و آزاری کی دوشمنان دس جا دینم، بیدین،

۱۴ کی تومامی تی عجایب کارآن صھیون شہر دروازہ یان جا اعلام کونم
و تی نجات وسی شادی کونم.

۱۵ قومآن او چاہ دورون دکفتیدی کی دیگرآن رہ بکنده بید،

ینی خوشان پا مرہ ہو دام میان گریفتار بوسستید کی
جیگا بدہ بید

۱۶ خوداوند خو داوری مرہ خودش بشناسانہ،

شروز آدمآن ہو دامی دورونی دکفتیدی کی خوشان دس

مرہ چاکودید. سلاہ

۱۷ اوشان شیدی جہنم دورونی،

تومام قومانی کی خودای فراموش کونیدی.

۱۸ چونکی فقیر آدمان هیوخت جہ خاطر نیشیدی،
و ستم بیدہ آدمان امید تا ابد پا برجا مأنه.

۱۹ ویریز، آی خوداوند، ونأل اینسان نفس پیروز ببه؛
ببه کی همهئ قومآن تی ورجہ داوری بیید.

۲۰ آی خوداوند، ترس قومآن جان دورون تاود
کی اوشآن بفهمید، فقط اینسان ایسیدی و بس.

۱ آی خوداوند، چره دور ایسه‌یی؟

چره سختی یآن موقع تر قایم کونی؟

۲ شرور آدمان غرور امرأ فقیرآن اذیت و آزار کونیدی
ببه کی گیرفتار خوشآن شوم نقشه یآن بیید.

۳ چونکی شرور آدم خو نفس خواسته یآن ایفتخار کونه،
و اونی کی حرص مال و منال دأره خوداوند کفر و ناسزا
گه.

۴ شرور آدم غرور امرأ گه: «خودا بازخواست نوکونه»،
اصلاً اون فکر و ذکر آنه کی «خودا وجود نأره».

۵ خو بد کردکارآن میان همیشه موفقه،

تی داوری یآن اون درک جا پیلہ تره،

توماّم خو دوشمنآن مسخره کونه.

۶ خو دیل دورونی گه: «هیوخت هیچی نتأنه می جا سر، مر تکان بده،

و پوشت در پوشت بلا جا دور ایسم.»

۷ اون دهن پور جہ نیفرین، دوز و کلک و ستمه،

اون زبان جیر فیتنه و شرارت لانه دأره.

۸ دیهاتی آدمآن ره کمین کونه،

بزین خلوت جاجیگایانمیان بی گونایان کوشه،

جیگا خوره و خو طعمه‌ی پایه؛

۹ درنده شیر مانستن دار و درختآن دورونی کمین کونه،

رافا ایسه تا کی فقیرآن شکار بوکونه،

فقیرآن به دام تاوده و گیرفتار کونه.

۱۰ اون قوربانی یآن له و لورده بیدی، نتأنیدی خوشآن پا سر بیسید

و اون زور و قوٲٲ وسی کفیدی.

۱۱ خو دیل دورون گه: «خودا مر فراموش کوده،
و خو دیم بیگیفته دآره و هیوخت نیدینه.»

۱۲ خوداوندا، ویریز! خودایا تی دس دراز کون.

ستم کش آدماٲ فراموش نوکون.

۱۳ چره شروز آدم خودای کوجدآنه دینه؟

چره خو دیل دورون وسی بگه:

«خودا بازخواست نوکونه؟»

۱۴ ولی خودایا، تو دینی، تو فیتنه و غم و قورصهٲ فندری

کی تی دس مره موجازات بوکونی.

بیچاره یان خوشان به تی دس ایسپریدی؛

تو یتیمان یوری.

۱۵ شروز آدماٲ و بدکاران بالان بشکن؛

اوشان شروز کاران وسی بازخواست بوکون

تا کی اثری جه او کردکاران باقی نمآنه.

۱۶ خوداوند پادشاه ایسه تا آبد؛

قومانی کی خودای قوبیل نآریدی، اون سرزیمین جا جه

بین شیدی.

۱۷ خوداوندا، تو ستم کش آدماٲ دیل ناچهٲ برآورده کونی؛

اوشان قوٲٲ قلب دیهی و اوشان گبان گوش کونی.

۱۸ تو به داد یتیمان و مظلومان فارسی

تا اینسانی کی خاک جا ایسه د نتآنه کسیٲ بترسانه.

خُبَانِ پناہگاہ

پیلہ رھبڑ وسی کی سرود خَوَانَانِ ہیدایت کونہ. داوودِ مزمور.

۱ خوداوند ورجہ پناہ بیگیتم.

پس چرہ مَر گیدی:

«ایتا پرنده مأنستن پر بزن بوشو تی کوه سر.

۲ چونکی شرورِ آدمَانِ خوشَانِ کمانِ فکشیدی

و تیرِ زه دورون بَنه ییدی

کی تاریکی دورونی راست دیلانِ طرف تآودید.

۳ وختی پایہ یانِ فوگریدی،

درستکارِ آدمِ دِ چی تأنه بوکونہ؟»

۴ خوداوند خو موقدَسْ مَعْبَدِ دورونی ایسہ،

خوداوند آسمانِ دورون خو تختِ سر نیشته.

اونِ چومانِ فندرہ.

اونِ چومانِ پلکِ زَنْ مَره اینسانِ ایمتحان کونہ.

۵ خوداوند، درستکار و شرورِ ایمتحان کونہ

اون خو وجودِ دورونی اونِ یِ کی خشونتِ دوست

بدآرہ، بد دآرہ.

۶ شرورِ آدمَانِ سر، ول بیگیتہ آتش و آرانہ؛

اوشَانِ سہم ول بیگیتہ گوگرد بہ

و آتشی باد کی سوجانہ.

۷ چونکی خوداوند عادلہ،

اون، درستکاریِ دوست دآرہ

درستکارِ آدمَانِ اونِ رویِ دینیدی.

خودا، درستکارانِ حمایت کونہ

پیلہ رھبڑوسی کی سرود خوانانِ ہدایت کونہ. داوود مزمور. سازانی مرہ کی ہشت تا سیم دریدی.

۱ آی خوداوند، نجات بدن، چونکی ہیچ آدمی با دین و ایمانی باقی نمائستہ

مردومانِ میانی وفادارِ آدمان م محو بوستید.

۲ ہمہ تان کس کس دوروغ گیدی

و اوشان لبان الکی قوربان صدقہ شوئون و دو رویی مرہ

گب زنہ.

۳ ببہ کی خوداوند تومام لبانی کی الکی قوربان صدقہ شیدی و اوینہ

و زبانی کی غروز مرہ گب زنہ،

۴ اوشانی کی گیدی: «چرب زبانی مرہ پیروز بیم

امی زبان م امی امرایہ، کی تانہ امی سرور ببہ؟»

۵ خوداوند فرمایہ: «فقیران مال و منال غارت بوستن وسی و ستم کش آدمان آہ و نالہ رہ،

ہسہ ویریزم،

و اشان رہ او رفاه و امنیتی کی ناجی داریدی، فدم.»

۶ خوداوند گبان خالص ایسہ،

نقرہی مانہ، کی گیل کورہ دورونی تصفیہ بو بوستہ

و ہفت بار پاک بوستہ.

۷ آی خوداوند، تو ستم بیدہ آدمان حفظ کونی

تو امر انسل بد جا تا ابد مو حافظت کونی.

۸ شروز آدمان ہمہ جا فاریدی

وختی کی پستی و رذالت آدمان میان ارزش پیدا کونہ.

درمانده مرداڳِ دوعا

پيله رهبرِ وسيٰ كى سرودِ خوانانَ هيدايٰتِ كونه. داوودِ مزمور.

۱ خوداوندا تا كى؟ ينى مر تا ابد فراموشن كوني؟

تا كى خويى تى روى مى جا قايم كوني؟

۲ تا كى وستى مى فكر و خيالِ امرأ مشغول بيم،

مى ديلم غم بيگيره؟

تا كى مى دوشمن مر پيروز به؟

۳ آى يهوه، مى خودا، مر فندر و مى دوعايِ جواب بدن.

مى چومان سو فدن، نوكونه كى مرگِ ميان بوخوسم؛

۴ نوكونه مى دوشمن بگه: «اون پيروز بوستم»

و مى بد خويان مى شكست جا شادي بوكونيد.

۵ ولى من تى محبت توكل دارم؛

مى ديل تى نجاتِ وسيٰ يم شادي كونه.

۶ خوداوند ره سرود خوانم

چونكى مر خورم پاداش فده.

بدكارِ آدم

پيله رهبرِ وسيٰ كى سرودِ خوانانَ هيدايٰتِ كونه. داوودِ مزمور.

۱ نادان خو ديلِ دورون گه:

«خودا وجود ناره!»

آ جورِ آدمان فاسد ايسيدى و پست كاران كونيدى،

خورم آدمى وجود ناره!

۲ خوداوند آسمان جا

اينسانان فندره

تا بيدينه كسى ايسه كى عاقلانه رفتار بوكونه

و خودا دونبال بگرده.

۳ همه تان گو مرآه بوبوستیدی
و همدیگر آمرایم فاسد بوستیدی؛
خورم آدمی وجود ناره،
حتی اینفر.

۴ ینی بدکار آدمان درک و فهم نأریدی؟
اوشانی کی می قوم فوریدی، اینگار کی نان خوردن
دریدی
و خوداوند دونخوانیدی؟

۵ بزین حیسابی ترسیدی
چونکی خودا، درستکار آدمان آمرایه.
۶ شومان ستم بیده آدمان نقشه یان باطیل کونیدی
ولی خوداوند اشان پوشت و پناهیه.

۷ کاشکی اسرائیل نجات، صهیون جا ظاهر بوسته بی!
وختی خوداوند گذشته مانستن خوشبختی و سعادت
خو قوم ره واگردانه،
یعقوبم به شوق و ذوق آیه و اسرائیل شادی کونه.

کی ایسہ کی تی موقدسّ کوه دورون ساکن بیه؟

داوودّ مزمور.

۱ آی خوداوند، کی ایسہ تی خیمه میانی مهمان بیه؟
کی ایسہ کی تی موقدسّ کوه دورون ساکن بیه؟

۱۵

۲ او کسی کی بدونّ عیب و ایراد قدم اوسنه،

درستکارم بیه

خو دیلّ جایم راست گب بزنه،

۳ کی خو زبانّ مره غیبت نوکونه

و خو همسایه ی بدی نوکونه

و سرکوفت زئنّ در موردّ خو دور اطراف یان قوییل نوکونه،

۴ هطویم شروزّ آدمانّ بی ارج و قورب دانّه

و حرمت نهه اوشانی ی کی خودا جا ترس دآریدی؛

کی خو قولّ وفا بوکونه

هر چقدم اونّ ره ضرر بیه؛

۵ کی خو پولّ کسی نوزول فنده

و ضدّ بی گوناہ رشوه فنگیره؛

اونی کی آ کارآنّ کونه

هیوخت جّه خو جا سر تکان نوخوره.

تو ونالی موردہ یانّ دونیا میان بیسم

داوودّ غزل.*

۱ خودایا، مرّ موحافظت بوکون،

چونکی تر پناه بأوردم.

۲ خوداوند بوگفتم: «تو می سروری،

هیچ خورم چیزی نارم جز تو.»

۳ ولی موقدسّ آدمانی کی زمینّ سر ایسہ بیدی،

۱۶

اوشان، پیلہ کسانى ايسيدى كى توماّم مى ديل خوشى
اوشانّ جا ايسه.

۴ اوشانى كى ايتاّ خودائى ديگرّ دونبال ايسيدى، ويشتر غم و غورصه خوريدى
اوشانّ خوداياتّ ره نه قوربانى خونّ فوكونم
و نه اوشانّ نامّ بزبان آورم.

۵ آى خوداوند، تو مى نصيبى كى مرّ مقرر بوبوسته و مى پياله؛
تو مى سهمّ مره دارى.

۶ مى حد و حدود، خورم جاجيگايانى ايسه كى مى شين بوبوسته؛
ارثّ خبى ايسه كى مرّ فارسه.

۷ خوداوندّ موتبارك خوانم كى مرّ نصيحت كونه،
همه تاّ شبان مى ديل مرّ تعليم دهه.

۸ خوداوندّ هميشه مى ورجه دارمه.
چونكى مى راستّ دس ورجه ايسه،
جهّ مى جا سر تكان نوخورم.

۹ هنّ وسى مى ديل شاده و توماّم مى وجود خوشحاله
مى جسم و جانم امن و امان مانه.

۱۰ چونكى تو ونالى موردهياتّ دونيا ميان بيسم
و من كى تى سرسپرده ايسم، بعدّ مردن جهّ بين بشم.
۱۱ تو مرّ ياد دهى كى چوطويى به زندگى ابدى فارسم؛
تى ورجه شادى فراوانه،

تى راستّ دسّ جايم خوشى يان تا ابد ايدامه داره.